

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/44/2015
Identifikačné číslo spisu:	8113010620
Dátum vydania rozhodnutia:	14.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8113010620.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2015 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabina a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému I. A. a spol. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvinených I. A., L. A., A. E., L. A. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. novembra 2013, sp. zn. 9 To 35/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených I. A., L. A., A. E. a L. A. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 18. septembra 2013, sp. zn. 33 T 44/2013 boli obvinení I. A., L. A., A. E. a L. A. uznaní za vinných zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Okresný súd uložil obvinenému I. A. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 3 rokov, výkon ktorého podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať (§ 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák.). Obvinenému L. A. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 3 rokov, výkon ktorého podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 4 rokov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať (§ 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák.) a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí uvedených v rozhodnutí. Obvinenému A. E. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 3 rokov, výkon ktorého podmienene odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 4 rokov (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.) a povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa

preukázateľne o zamestnanie uchádzať (§ 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák.). Obvinenému L. A. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 5, § 36 písm. k/, písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 6,5 roka so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) a podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. ochranné opatrenie zhabanie vecí uvedených v rozhodnutí.

Proti rozsudku podal odvolanie obvinený L. A., proti výroku o vine a treste, a prokurátor proti výrokom o vine a treste vo vzťahu ku všetkým obvineným. Krajský súd v Prešove po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné s ohľadom na potrebu úpravy výšky spôsobenej škody v skutkovej vete a na nesprávne ustálenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Odvolanie obvineného L. A. nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Krajský súd preto rozsudkom z 21. novembra 2013, sp. zn. 9 To 35/2013, podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obvinených I. A., L. A., A. E. a L. A. uznal za vinných zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., a to na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Krajský súd uložil obvinenému I. A. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.), obvinenému L. A. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 4 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) a trest prepadnutia vecí uvedených v rozhodnutí (§ 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), obvinenému A. E. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 4 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) a obvinenému L. A. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 5, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. úhrnný trest vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) a podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. ochranné opatrenie zhabanie vecí uvedených v rozhodnutí. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného L. A. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podali obvinení I. A., L. A., A. E. a L. A., sami aj prostredníctvom obhajcov, dovolania. Všetci obvinení uplatnili dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., I. A. a A. E. aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednáváný trestný čin nepripúšťa.

Obvinený I. A. v dovolaniach namietol neprihliadnutie na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. napriek tomu, že mal predchádzajúce odsúdenie zahladené, a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol potrestaný. Stotožnením sa s názorom krajského súdu by sa poprel princíp zahladenia odsúdenia. Súd mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák., pretože zákon nevyžaduje, aby páchatel odstránil následky trestného činu úplne a osobne. Stačí, ak k tomu aktívnym konaním prispeje. Poukázal na výpoveď splnomocnenca poškodeného z 18. septembra 2013, podľa ktorej obžalovaní 17. septembra 2013 uhradili poškodenému 7 000 € ako náhradu za doposiaľ nevrátené veci, poškodené zariadenie, pričom ďalšiu škodu si neuplatňujú. Škoda bola teda v celom rozsahu nahradená. Rovnako sa súd odklonil od súdnej praxe, keď mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zák., aj keď sa k činu priznal, čo je výraznou pomocou orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. videl v nesprávnej úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z 3 rokov na 5 rokov a 4 mesiace. Naopak pri náležitom zistení poľahčujúcich okolností boli splnené podmienky na

zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona v § 371 ods. 1 písm. i/, písm. h/ Tr. por., zrušiť rozsudok krajského súdu a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený L. A. v dovolaní uviedol, že krajský súd nesprávne vyhodnotil a použil ustanovenia § 36 písm. j/, písm. k/ Tr. zák. Súd mal prihliadnuť na skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Predchádzajúce odsúdenie je zahladené a hľadá sa na neho, ako keby trestaný nebol. Stotožnením sa s názorom krajského súdu by sa poprel princíp zahľadania odsúdenia. Súd mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák., pretože zákon nevyžaduje, aby páchatel odstránil následky trestného činu úplne a osobne. Stačí, ak k tomu aktívnym konaním prispeje. Krajský súd pritom nepoprel, že došlo k náhrade škody, avšak neobvyklým spôsobom. Dovolaciemu súdu navrhol rozsudkom vysloviť porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, zrušiť rozsudok krajského súdu a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený A. E. v dovolaní namietol nesprávne vyhodnotenie poľahčujúcich a pritŕažujúcich okolností, v dôsledku čoho krajský súd na danú vec neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., hoci na to boli splnené zákonné predpoklady. Krajský súd mu mal priznať aj poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. k/, písm. n/ Tr. zák., pretože celý nárok na náhradu škody bol nahradený, pričom splnomocnenec poškodeného si ďalšiu škodu neuplatňoval a priznanie sa k činu bolo výraznou pomocou orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Súd pochybil aj pri nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keď nemal právo ju neuznáť, pretože platila fikcia neodsúdenia. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. videl v nesprávnej úprave trestnej sadzby a neaplikovania ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. Pri správnom použití zákona mal byť trest ukladaný nanajvyš v trestnej sadzbe 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Obvinenému bol trest ukladaný v sadzbe 3 roky až 10 rokov. S ohľadom na náhradu škody a spôsob spáchania činu sa trest javí zjavne neprímerane prísny, preto boli porušené aj ustanovenia § 34 ods. 4, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona v § 371 ods. 1 písm. i/, písm. h/ Tr. por., zrušiť rozsudok krajského súdu a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený L. A. v dovolaní poukázal na to, že krajský súd nebral do úvahy náhradu škody a prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. Dovolaciemu súdu navrhol rozsudkom vysloviť porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, zrušiť rozsudok krajského súdu a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniam sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove, ktorý považoval rozhodnutie krajského súdu za zákonné. Pri aplikácii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. sa neskúma iba predchádzajúce odsúdenie páchatel'a, ale aj vedenie života v súlade s pravidlami občianskeho spolužitia. V čase rozhodovania krajského súdu bol obvinený L. A. podozrivý aj z páchania ďalšej druhovo rovnakej trestnej činnosti pred spáchaním skutku, pre ktorý bol právoplatne odsúdený. Bolo mu uznesením vyšetrovateľa expositúry Východ národnej protizločineckej jednotky NAKA PPZ zo 4. apríla 2014, ČVS: PPZ-91/NKA-PZ-VY-2012 vznesené obvinenie, preto je možné závery súdu považovať za správne. K nahradeniu škody uviedol, že 5. septembra 2013 v čase okolo 06.00 hod. boli nájdené štyri igelitové vrecia s odcudzeným tovarom, ktoré boli nestotožnenou osobou vhodené do dvora rodinného domu v U.. V tomto prípade bolo začaté trestné stíhanie pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Poškodený nevedel uviesť okolnosti spáchania skutku, o vreciach sa dozvedel od obhajcu obvinených. Obvinení k nálezu nevypovedali. Pretože nie je stotožnená osoba, nie je možné potvrdiť, že škoda bola nahradená dobrovoľne. Podmienka dobrovoľnosti nie je splnená, ak sa škoda uhradí pod tlakom prebiehajúceho trestného konania.

Okrem vyššie uvedeného prokurátor vo vzťahu k obvineným I. A., A. E. a L. A. konštatoval ich tendenciu dopúšťať sa druhovo rovnakých protiprávných konaní. Nestotožnil sa tiež s ich názorom naplnenia zákonných podmienok poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti predpokladá aktívne vystupovanie obvineného, najmä popísanie skutkových

okolností a spôsobu spáchania trestného činu. Ak obvinený vyhlási svoju vinu, umožní tým prijať dôkazný stav zistený v prípravnom konaní. Vyhlásením nedôjde k posunu v dôkaznej situácii. Obvinení pritom v prípravnom konaní nevypovedali a na hlavnom pojednávaní iba potvrdili zistený skutkový stav. V dôsledku vyhlásenia viny možno prihliadnuť len na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. Vo vzťahu k namietanému porušeniu zásad na ukládanie trestov prokurátor poukázal na rozhodovaciu činnosť najvyššieho súdu, podľa ktorej otázka primeranosti, resp. neprimeranosti uloženého trestu nie je dovolacím dôvodom.

Dovolania obvinených navrhol podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Jednotliví obvinení sa vyjadrili k dovolaniam ostatných spoluobvinených s tým, že sa s ich dovolaniami stotožnili, prípadne sa k nim pripojili (čo bolo zo strany dovolacieho súdu posúdené ako návrh na podanie dovolania a obvinení boli vyzvaní na kvalifikované podanie prostredníctvom obhajcu).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Obvinení, s výnimkou obvineného L. A., nepodali odvolanie, avšak riadny opravný prostriedok v neprospech všetkých obvinených podal prokurátor a krajský súd rozhodol v ich neprospech, preto obvinení mohli podať dovolania (§ 372 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie bolo podané obvinenými prostredníctvom obhajcov, teda osobami oprávnenými podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Prešov, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolania obvinených však nie sú dôvodné.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

Obvinení zhodne namietali neprihliadnutie na poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. k/, resp. písm. n/ Tr. zák. a teda porušenie zákona z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/, prípadne aj písm. h/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dovolacích dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu, dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podriadený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Preskúmaním dovolaní dovolací súd zistil, že obvinení nenamietajú správnosť právnej kvalifikácie ich konania tak, ako bola ustálená súdmi nižšieho stupňa. Dovolaciemu súdu nezostalo potom nič iné, len konštatovať, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Z odôvodnení dovolaní vyplýva, že argumenty obvinených smerovali proti neprimeranosti trestov,

nakoľko sa im z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Tr. por. zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Namietanie neprihliadnutia na poľahčujúce okolnosti, ktoré podľa dovolateľov boli dané, nemožno podriaďovať pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ide síce o zákonné ustanovenia hmotnoprávneho charakteru, ale na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, nie sú kogentnej povahy.

Pokiaľ nejde o situáciu, kedy výrok o treste nemôže obstať z dôvodu toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

V tejto súvislosti poukazuje dovolací súd na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 1/2011 pod bodom č. 5.

Obvinení I. A. a A. E. uplatnili aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ktorý je naplnený v prípade uloženia trestu mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu alebo uloženia takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Krajský súd obvineným uložil tresty odňatia slobody, t. j. tresty, ktorých uloženie Trestný zákon v prípade zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. b/ pripúšťa. Aj keď súd obvinenému I. A. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, pri ukladaní trestov sa pohyboval v rámci základnej trestnej sadzby (3 - 10 rokov). U obvineného A. E. bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, preto mu súd dolnú hranicu trestnej sadzby nezvyšoval. Z uvedeného vyplýva, že obvineným neboli uložené tresty mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu.

V neposlednom rade dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd odôvodnil svoje výroky o treste uložené jednotlivým obvineným, pričom uviedol aj dôvody neprihliadnutia na niektoré poľahčujúce okolnosti. V súvislosti s námietkami vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam dovolací súd odkazuje aj na vyjadrenia prokurátora k jednotlivým dovolaniam, v ktorých podrobne rozoberá príčiny ich neaplikovania. S argumentáciou vo vzťahu k výrokom o treste, ktorú použil odvolací súd v dovolaní napadnutom rozsudku, sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a považuje ju za zákonnú a správnu. Otázka primeranosti, resp. neprimeranosti uloženého trestu pritom nie je žiadnym dovolacím dôvodom.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvinených I. A., L. A., A. E. a L. A. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.